

РЕШЕНИЕ

№ 11551

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 83 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА

при участието на секретаря ИНА КР. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от СНЕЖАНА АНД. ЧАЛЪКОВА Гражданско дело № 20221110117801 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Част трета, глава XXV от ГПК.

Образувано е по предявени от малолетната Е. А. В. /непълнолетна към настоящия момент, родена на 09.04.2009г. /, действаща чрез своята майка и законен представител Е. И. Р., срещу А. П. В. обективно съединени иски с правна квалификация чл. 150, във вр. с чл. 143, ал. 2 от СК и акцесорна искова претенция с правна квалификация чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

Ищецът в исковата молба, подадена на 04.04.2022г., поддържа, че не е навършил пълнолетие и че ответникът А. П. В. и Е. И. В. са негови родители. С решение № III-81-22 от 30.01.2012 г. по гр.д. №5003/2011г. на СРС, 81-ти състав, ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв. Ищецът твърди, че в изминалите повече от десет години от присъждане на издръжката нуждите му от повече средства са се увеличили, както и че са налице инфлационни процеси, които обуславят увеличаване размера на издръжката. Сочи, че издръжката е под определения минимум и средствата са крайно недостатъчни за адекватно посрещане на най-належащите му нужди. Моли съда да постанови решение, с което да увеличи размера на първоначално определената издръжка, като осъди ответника да заплаща месечна издръжка в размер на 300 лв., считано от датата на завеждане на исковата молба до настъпване на законна причина, обуславяща нейното изменение или прекратяване ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска. В съдебно заседание поддържа исковата молба. Претендира разноски.

Ответникът, в отговора на исковата молба, счита иска за допустим, но неоснователен. Твърди, че доходите му не са високи, работейки като държавен служител, има друго семейство с малолетно дете, за което се грижи и съпруга, която не работи по здравословни причини. Признава иска за издръжка до размер от 200 лв. В писмено становище сочи, че ищецът не сочи конкретни нужди, обуславящи издръжка в размер на 300 лева. Заявява, че добросъвестно ще плаща присъдена издръжка, поради не е необходимо да се издава изпълнителен лист.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Видно от представеното удостоверение за раждане ищецът е непълнолетен (роден на 09.04.2009 г.) и е дъщеря на ответника. С решение № III-81-22 от 30.01.2012 г. по гр.д.

№5003/2011г. на СРС, 81-ти състав, ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв., като родителските права върху ищеца са предоставени за упражняване на майката с решение №15054 от 30.09.2016г. на СРС, 91 състав, а спрямо ответника е определен режим на лични отношения. Видно от удостоверение за сключен граждански брак ответникът е сключил нов брака на 05.08.2017г. и бащата на ищеца има родено още едно дете – Петя А. В., родена на 18.03.2015 г., за когото родителите се грижат заедно. За новата съпруга на ответника са представени документи за здравословни проблеми, поради което същата е безработна. Видно от приложената справка/удостоверение-л.124/ за актуални доходи на ответника, същият получава трудово възнаграждение от около 2 670 лева към края на 2022г. Майката получава доход от трудово възнаграждение от около 2000 лева. Съдът е разпределил в тежест на ищеца да докаже настъпването на изменения в обстоятелствата, при които е определена първоначалната издръжка. Видно от приложените удостоверение, служебна бележка/л.17/ ищецът е ученик в шести клас за учебната 2021/2022г. в 88 СУ „Димитър Попниколов“ и посещава обучителен курс по математика, чиято стойност на десетмесечното обучение е в размер на 1500 лева/л.128/, ноторно известен факт е, че за ищеца, който вече е непълнолетен се правят по-големи разходи за облекло, за образование, за задоволяване на ежедневни нужди.

Съдът е разпределил в тежест на ответника да докаже и по делото не бяха представени доказателства, че е плащал издръжка в увеличен размер, считано от датата на исковата молба, както и че изплащаната издръжка е достатъчна. Видно е от приложените писмени доказателства – разписки, а и не се оспорва, че ответникът е плащал издръжка в определения със съдебното решение размер. Задължението за заплащане на издръжка на ненавършилите пълнолетие деца е безусловно и се определя съобразно нуждите на детето и възможностите на родителя, който я дължи. Съгласно чл. 150 от СК при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка може да бъде изменена. Под изменение на обстоятелствата, съгласно ПП ВС № 5/1970 г., следва да се разбира трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице. Изменението може да засяга едни или други обстоятелства от значение за определяне на издръжката преди предявения иск по чл.150 от СК. Възможно е да е настъпило изменение само досежно нуждите на този, който търси издръжка и това да се дължи на различни причини, или само изменение досежно възможностите на онзи, който дължи издръжката, за да е налице основание по чл.150 от СК.

Съдът приема за безспорно, че с нарастването на възрастта на детето, нарастват и неговите нужди. Този извод се допълва от факта, че ищецът е ученик в шести-ти клас и обучителен курс поматематика. От определянето на издръжката са изминали дванадесет години, през които потребностите на ищеца от храна, облекло, здравни услуги, културни и образователни потребности са се увеличили. Поради това съдът счита, че е налице съществено изменение на нуждите на издръжания, което е трайно, тъй като не може да се обоснове извод, че е възможно връщане на състоянието от преди изменението на обстоятелствата. Във всеки случай, размерът на издръжката следва да се определи и съобразно възможностите на лицето, което я дължи (чл. 142, ал. 1 от СК). По делото се установи, че ответникът работи и реализира доход в размер на около 2670 лв. брутно месечно възнаграждение. Установи се също, че майката на ищеца реализира доход от трудово правоотношение.

Като съобрази гореизложеното и вземайки предвид възрастта на ищеца и нуждите му, съдът счита, че за издръжката на непълнолетния ищец месечно са необходими 500 лв. Като взе под внимание доходите на майката и на бащата, съдът определи, че бащата следва да поеме 300 лв., а останалата част от 200 лв. следва да се поеме от майката. С оглед на това, настоящият съдебен състав счита, че искът е основателен и осъжда ответника да заплаща на ищеца месечна издръжка в размер на 300 лв. от датата на завеждане на иска до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума.

Ответникът дължи на СРС държавна такса върху присъдената издръжка в размер на 259.20 лв. (двеста петдесет и девет лева и двадесет стотинки), (чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал.1, т. 7 ГПК).

С оглед гореизложеното и представените по делото пълномощно и договор за правна помощ ответникът следва да заплати направените от ищеца разноски за адвокатско възнаграждение, (чл. 78, ал.1 ГПК) – в размер на 400 лв. (четиристотин лева).

Решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща на ищеца месечна

издръжка, подлежи на предварително изпълнение (чл. 242, ал. 1 от ГПК).

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150 от СК, размера на дължимата месечна издръжка от А. П. В., ЕГН *****, присъдена с решение № III-81-2 от 30.01.2012 г. по гр.д. №5003/2011г. на СРС, 81-ти състав, в полза на Е. А. В., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на своята майка Е. И. Р., ЕГН *****, от 120 лв. на 300.00 (триста) лв. месечно, считано от датата на предявяване на иска – 04.04.2022г. до настъпване на законна причина за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума.

ОСЪЖДА А. П. В., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРС сумата от 259.20 лв. (двеста петдесет и девет лева и двадесет стотинки) – държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал.1, т. 7 от ГПК.

ОСЪЖДА А. П. В., ЕГН *****, да заплати на Е. А. В., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на своята майка Е. И. Р., ЕГН ***** направените от ищеца разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400.00/четиристотин/ лева, (чл. 78, ал.1 от ГПК).

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му (чл. 315, ал. 2, във вр. с чл. 259, ал.1 от ГПК).

В частта, с която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му (чл. 244 ГПК).

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 от ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____